

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobců a) Krajského regionálního centra Prahy, se sídlem Praha 3, Milíčova 6, b) Krajského regionálního centra Středočeského kraje, se sídlem Praha 3, Milíčova 6, c) Krajského regionálního centra Jihočeského kraje, se sídlem České Budějovice, Husova 5, d) Krajského regionálního centra Jihomoravského kraje, se sídlem Brno, Josefská 15, e) Krajského regionálního centra Kraje Vysočina, se sídlem Jihlava, Polenská 2, f) Krajského regionálního centra Královéhradeckého kraje, se sídlem Hradec Králové, Rokitanského 61, g) Krajského regionálního centra Libereckého kraje, se sídlem Liberec, Rumunská 655/9, h) Krajského regionálního centra Karlovarského kraje, se sídlem Karlovy Vary, Sokolovská 875/167, ch) Krajského regionálního centra Pardubického kraje, se sídlem Pardubice, Pernštýnská 7, i) Krajského regionálního centra Plzeňského kraje, se sídlem Plzeň, Tylova 42, j) Krajského regionálního centra České účetní rady pro Ústecký kraj, se sídlem Ústí nad Labem, Velká Hradební 484/2, k) Krajského regionálního centra Zlínského kraje, se sídlem Zlín, Zarámí 4077, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasačních stížnostech žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 8. 2015, č. j. 9 A 23/2014 - 228,

t a k t o :

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) svými kasačními stížnostmi brojí proti shora označenému usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o jejich žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 12. 2013, č. j. MV-16512-202/VS-2008.

Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se tedy stal soudní poplatek za kasační stížnosti splatným okamžikem jejího podání. Soudní poplatek za

kasační stížnost činí dle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, částku 5.000 Kč.

Vzhledem k tomu, že stěžovatelé soudní poplatky za řízení o kasační stížnosti neuhradili, vyzval Nejvyšší správní soud každého z nich usnesením ze dne 15. 9. 2015, č. j. 3 As 188/2015 - 30 (výrok I.), ke splnění jejich poplatkové povinnosti, a to ve lhůtě sedmi dnů od doručení tohoto usnesení. Výrokem II. výše uvedeného usnesení vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele rovněž k předložení plné moci udělené stěžovateli advokátu (či advokátům) k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo k prokázání, že jejich pověřený zaměstnanec nebo člen disponuje právnickým vzděláním, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Toto usnesení bylo do datových schránek všech stěžovatelů doručeno ve čtvrtek 17. 9. 2015. Sedmidenní lhůta k zaplacení soudního poplatku proto uplynula dne 24. 9. 2015, stěžovatelé nicméně toho dne a ani později soudní poplatky nezaplatili.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Podle § 47 písm. c) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen (ač byli stěžovatelé k jeho úhradě vyzváni a poučeni o následcích nesplnění této povinnosti), není splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout, a proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasačních stížnostech zastavit.

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že v případě lhůty stanovené usnesením ze dne 15. 9. 2015, č. j. 3 As 188/2015 - 30, se jednalo o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání. Právní úprava nadto fakticky umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení; je tak třeba uvažovat i s dobou, než Nejvyšší správní soud vydá, respektive doručí usnesení o zastavení řízení. Tato doba je více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatelé neodstranili ani další vadu svých kasačních stížností, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byli výrokem II. usnesení ze dne 15. 9. 2015, č. j. 3 As 188/2015 - 30, vyzváni, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2015

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu